

Parlem-ne

per

MANUEL ECHEVARRIA

A l'editorial del "Butlletí" del mes d'agost el bon company Tost i Punyet plantejà un problema que jo, metge forà representant d'una comarca i amb intensa comunicació i re'acció amb els metges de ciutat, m'alegra que es plantegi. No és pas com diu l'amic Tost un assumpte trencadís. Més encara, jo asseguraria que no existeix. L'assumpte tracta de la pretesa crisi de companyerisme entre el metge de ciutat i el rural. Jo no sé pas a què es pot referir quan diu que mantes vegades s'ha pogut constatar. Deixem de banda els discursos i anem als fets. S'ha plantejat, pregunto jo, cap afer important en el qual no hagin col·laborat uns i altres? Per ventura quan s'ha demanat l'ajuda mútua ha fallat fins avui el sosteniment degut? Jo em crec que no: aquí tenim els dos afers sensacionals de les Companyies d'Assegurances i dels Titulars que corroboren això que sostinc.

Ara si l'amic Tost pretén que el Sindicat sigui com una Penya de reunió amical, un lloc de tertúlia íntima, sí, llavors té raó. Millor dit, si plantegem l'assumpte des del Casal del Metge, potser llavors pren un caire de certesa el que entreveu el meu company; però això és molt humà; això no és un problema, això viurà mentre visqui el nostre Casal, i és que un metge rural és un senyor que viu (almenys bon nombre d'ells) en un poble d'escasses o nul·les comoditats. És un senyor que ve de tard en tard a Barcelona, perquè l'absència del partit és sempre notada i criticada per molt que la justifiqui, i en venir ve corrents, atrafegat i sempre amb l'angúnia d'allò que pot passar al poble. Aquest senyor en anar al Casal i trobar-hi amics de curs instal·lats a Barcelona, veu que aquells, si volen, poden usufructuar el Casal amb més intensitat que no pas ell i veu així mateix que a l'hora de cotitzar tots són iguals i sent que una onada de tristor, de rebellia potser l'envaeix en veure que tot aquell hé de Déu no és per a ell... però això no dura. Jo sé bé que abans de pujar al tren no es recorda d'aquella petita angúnia.

I parlem del que per l'amic Tost resulta una

comprovació de l'afer: l'absència del metge forà en el Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana, malgrat donar-se, diu ell, més avantatges als forans que als de ciutat.

Aquest és un afer en què em limitaré a exposar el meu cas, cas que després he vist repetit i confirmat per molts d'altres rurals.

Siguem francs: en un congrés d'aquest ordre el congressista hi busca més l'esplai de l'esperit, la reunió amb amics companys que no pas el profit científic immediat que en pugui treure. Ara bé, el metge rural, exceptuant aquells de poblacions ja de més significació, troba molts inconvenients per a la seva assistència i en tots aquests inconvenients no n'hi ha cap d'ordre professional i, per conseqüència, de companyerisme.

Permetre's el luxe de deixar el poble durant quatre dies, que no per haver-n'hi algun de festiu vol dir que sigui lliure, sinó que al contrari, encara es té més ocupat, no està a l'abast de tots ni potser d'alguns metges rurals. Després, en festes mundanes acompanyats tots de les nostres mullers és forçós, és precís, que es trobin en majoria els amics de ciutat que es veuen cada dia, que alternen entre ells ja d'ordinari i naturalment el metge forà que s'hi trobaria relativament estrany, opta per quedar-se a casa, però no en un sentit de rebel, no fent el buit a l'acte que s'anuncia, no; ho fa creient potser que pesen més els inconvenients que no pas els avantatges. I això és tot. Si em dieu, amic Tost i Punyet, que noteu poc caliu dels metges forans entorn del Casal del Metge, us diré que potser sí, però això és conseqüència del poc esperit sindical del nostre estament. Deixeu que ens combatin, deixeu que ens blasmin, deixeu que atentin contra els nostres interessos i llavors veureu com el burgès que tots portem dintre es redreça i no veureu pas ni ciutadans ni ruralistes, llavors veureu sortir de dintre de cada un d'aquests burgesos, ¡oh paradoxa!, un sindicalista que us farà oblidar la conversa d'avui en veure vibrant i unit l'estament mèdic de Catalunya.